

[Duetoft]

Nepal og Ghana skal jeg ikke komme med nogen kommentarer til.

Jeg er ikke ude på at hænge nogen lande ud. Det er ikke det, jeg forsøger på, men jeg og CD er kritisk over for, at man har valgt for traditionelt. Vi håber så, at man i det videre valg af lande vil begynde at blive lidt mere utraditionel.

Jeg vil spørge ministeren, hvilken koordination om den bilaterale hjælp der sker her. I nogle af de tilfælde, jeg har nævnt, føler vi faktisk, der er ret mange, der forsøger at hjælpe de samme, og at det giver nogle problemer. Jeg vil spørge ministeren direkte: Hvilket samarbejde på det bilaterale plan har man med de nordiske lande? Hvilken sammenligning foretager man f.eks. med Holland, med Tyskland, med Frankrig og med England, så man sikrer sig, at den bilaterale hjælp fra vore lande, som vel til dels kan sammenlignes, ikke falder over hinanden? Hvilken koordination er der på det område?

I den beretning, vi afgav i sin tid, var der en ganske fyldig redegørelse for CD's synspunkter. Jeg skal henvise til den, hvor man kan se, hvilke kriterier vi gerne vil lægge. Der var ikke den kæmpestore forskel på de kriterier, som regeringspartierne og Socialdemokratiet blev enige om, og dem, vi lagde op til, men der var nogle nuancer. Jeg håber da, ministeren vil lægge mærke til dem, hvis ministeren en gang ved lejlighed skulle trænge til noget nattelæsning og kom til at læse beretningen en gang til.

Vi synes også, man kunne lægge lidt mere vægt på en kulturel og en sproglig spredning, end der er i de 12 lande, som man har valgt her. Om det så er en diskussion om, hvor meget man skal gå ind i Latinamerika, kan vi så vende tilbage til.

Alt i alt vil jeg sige, at selv om vi har kritiske bemærkninger – for jeg synes, man lavede et stort apparat uden at lave noget alligevel – betyder det som sagt ikke, at vi ikke vil være i dialog med regeringen på dette område.

Jeg ville have brugt lidt tid på menneskeretlighederne, men dem har vi taget én gang tidligere i forbindelse med de korte bemærkninger. Jeg har ikke i løbet af frokostpausen eller i den sidste 1½ time skiftet synspunkt på det område. Man vil også i en debat senere på dagen komme til at høre mere til, hvorfor økonomiske sanktioner og boykot og trækken sig ud måske ikke nødvendigvis er et gode.

Jeg vil – sikkert til stor overraskelse for alle – sige, at hr. Mogens Elvensøs dagsorden i alt fald ikke får stemmer fra os. Det gør SF's heller ikke. Men jeg vil helst ikke sætte dem i samme bås.

Vi undlader at stemme til den store dagsorden – den, regeringen og Socialdemokratiet har foreslået – og det gør vi ud fra det synspunkt, at vi ikke ønsker at tage noget til efterretning, som vi rettelig mener burde afgøres i udvalget. Til gengæld er vi dog så meget for folkestyret, at vi siger, at når et flertal gerne vil gøre det, skal de også have lov til det; derfor denne beslutning om at undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Hr. Duetoft sagde, at jeg fik noget ud af min deltagelse i ulandsrejsen, og det vil jeg også gerne bekræfte over for hr. Bjørn Elmquist, men jeg lagde mærke til, at hr. Glønborg sagde, at jeg benyttede mig af lejligheden til at interviewe en masse mennesker. I den forbindelse kan jeg oplyse, at jeg deltog i hvert eneste arrangement, der blev lavet på denne rejse, uanset min alder og hvor træt jeg var. Men på et enkelt punkt deltog jeg ikke i det hele: i modsætning til alle deltagerne, der hvert eneste sted stillede de samme spørgsmål om korrupsion, om kvindesag, om demokrati, om fagforeninger og lignende, gik jeg mine egne veje og tog mine egne kontakter og fik en masse gode informationer.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg synes ikke, hr. Duetoft skal have lov til at fortsætte uimodsagt med at hævde, at Folketingets Udenrigsudvalg satte sig uden for indflydelse med hensyn til landevalget og overlod det hele til embedsmændene i Danida. Det var netop ikke tilfældet. Det, som flertallet i Udenrigsudvalget ønskede, var, at man ikke på det tidspunkt selv skulle sætte navne på, fordi det kunne være tvivlsomt, hvorvidt der var et tilstrækkelig detaljeret kendskab hele vejen rundt, og derfor har man lavet en procedure, hvor det er Danida, der via ministeren fremsætter forslag, som Folketinget skal forholde sig til gennem den årlige fremlæggelse af 5-års-planen, og som det i henhold til § 2 i ulandsloven er op til Folketinget at tage stilling til.